

geest-
gen.
oit door
omdat
n zijn
en God ge-
en ont-
gie.
de Prof.
en, werd
an deze
ool in de
in menig
oor deze
te woord
baarheid,
ublik ver-
te doen,
le, waarin
as daarbij
rong der
geweten-
ande de
in opge-
Visscher
hebben
stuur, de
r principi-
gebracht,
s, die de
mensch
agd.
nog, dat
en beslist
ft uiteen-
gie zoekt
e is God,
openbaar,
der religie
e. In dat
ich open-
n haar in
e, die de
e eindige
ekomend,
het wezen
dich open-
ie.
t hij uit,
tief, maar
is onder-
us op als
wikkling,
i in eigen
dat waar
n aquiva-
en Islam.
et ethisch
aden en
dat ver-
Heilige
belijde-
Gods", is
k eener
angende
ook kan
ucht zijn
g, waar-
belijdenis
e tegen-
chool ge-
or deze
degenen,
g verna-
en, die,
end op-
lumen")
ratie er-
waarop
eeler zin
hem ten
redikant
preker
ou der
trad na-
met den
s karakter
en zelfs
espraak
erk, die
steunen,
ij willen
sympa-
n kun-
„Unie-
gewone
ch Her-
gestolen,
ardigd,
le Unie,
aar niet
niet dus
en.
ij kerk
een ge-
dingwt
jn kerk
en zijn,
e uitge-
olgen.
i partij-
a liefde
aan te
e naam
en, wat
ied zou
ae gold
nbede,

maar bepaald de bedoeling er achter school om de samenkomst tot een godsdiensttoefening te stempelen, bleek uit de pertinente verklaring van den Uniespreker zelf.

En zelfs onze broeders in de Hervormde kerk zullen ons toestemmen, dat een vergadering, niet door den kerkeraad, maar door het bestuur eener particuliere vereniging belegd en waarbij ook leden van andere kerken worden uitgenodigd, het karakter van een bediening des Woords niet dragt en niet dragen mag.

Uitvluchten.

De ongenoemde inzonder in de *Bazun*, die het zoo voorstelde, slaaf de mannen, bij wie het gezag over de Vrije Universiteit berustte, niet eens lid der Gereformeerde Kerk behoefde te zijn, kan het feit natuurlijk niet weerspreken, dat deze bewering lijfrecht in strijd is met de reglementen en instructies der Vrije Universiteit, die juist omgekeerd bepalen, dat haar Directeuren, Curatoren en Professoren in de Theologie lid der Gereformeerde Kerk moeten zijn.

De orijstheid dezer bewering was daarvoor al te tastbaar.

Maar in plaats van nu als eerlijk man over dit ondoordachte woord amende honorable te doen, tracht hij met jammertelijke uitvluchten zijn eche te dekken en verwijst nog aan *De Heraut*, dat deze het volk misleidt.

De eerste uitvlucht is, dat de bedoelde bepaling niet staat in de statuten, maar in de reglementen en instructies, en deze, daar zij elk oogenblik veranderd kunnen worden, geen genoegzamen waarborg bieden, dat het ook in de toekomst zoo blijven zal.

Natuurlijk doet dit argument niets ter zake. Het debat liep niet over de waarborgen voor de toekomst, maar over den bestaanden toestand. De inzonder schreef dat *thans*, onder de nu vigeerende reglementen, de mannen van het gezag ook wel Nederlandsch Hervormd konden zijn. En tegen dat zeggen protesteerden wij.

En even weinig heeft de tweede uitvlucht te beteekenen, dat de souveriniteit over de Vrije Universiteit niet berust bij directeuren en curatoren, maar bij de leden der Vereniging voor Hooger Onderwijs, en deze aan geen kerk, aan geen belijdenis, ja zelfs aan geen Gereformeerde beginselen gebonden zijn. De ondertekening der statuten, die voor het lidmaatschap eisch is, houdt toch volgens dezen inzonder niet in, dat men persoonlijk instemt met het principieele standpunt der vereniging, maar alleen de erkenning, dat de vereniging als zoodanig dit doet.

Zonderlingere redeneering is wel nooit gehouden. Alsof men lid kon worden eener vereniging en haar statuten kon ondertekenen, zonder het met den inhoud der statuten eens te zijn.

Maar dit nog daargelaten, de voorstelling alsof het gezag over de Vrije Universiteit berustte bij de leden van de Vereniging voor Hooger Onderwijs, is onwaar.

De vereniging heeft blijkens haar eigen statuten noch over de oprichting van faculteiten, noch over de aanstelling of het ontslag van de professoren, noch over de eischen voor de examens, ook maar het minste te zeggen.

De bestuursoverheid over de Vrije Universiteit berust bij de directeuren alleen. En de zorg voor de wetenschappelijke belangen is uitsluitend de taak der curatoren. Zoo toont ook deze polemiek weer, hoe nutteloos het is met deze broeders te twisten.

Er zijn geen erger blinden, dan zij, die niet willen zien.

Niettegenstaande de Vrije Universiteit nu reeds jaren lang een officieel contract heeft met de Gereformeerde kerken, waardoor aan deze een belangrijk zeggenschap over de theologische faculteit is toegekend.

Niettegenstaande de Vrije Universiteit eigener beweging haar reglement wijzigde en bepaalde, dat al hare directeuren en curatoren, leden der Gereformeerde kerk moeten zijn.

Niettegenstaande de hoogleraren in de theologie aan de Vrije Universiteit met Prof. Bavinck en Biesterveld op de Generale Synode te Arnhem een voorstel hebben ingediend, waardoor de band tusschen de Gereformeerde kerken en de Universiteit nog veel iniger zou worden; een voorstel, dat de meerderheid der Synode dankbaar aanvaardde.

Niettegenstaande dit alles, wordt stelselmatig de onware voorstelling gepropageerd, alsof de Vrije Universiteit niets van een band met de Gereformeerde kerken weten wil, ja vijandig tegenover haar staat.

Wie door hartstocht verblijnd wordt, vraagt niet of zijn wapenen eerlijk zijn, maar alleen of zij den tegenstander kunnen wonden.

Voor Kootwils Scholen.

Ingekomen bij Ds. HOUTZAGERS en in harte lijken dank ontvangen: Van den heer A. Bortel / 2.50; van C.C. te Harderwijk / 1.50; van postzegels / 0.50; ltt. N.N. te Middelburg / 1.50. Ingekomen bij ondergeteekende: Van N.N., door den heer A.P. Verschuier te Harderwijk / 2.50.

Dringend bevelen wij de behoeften onzer scholen aan.

Namens het Bestuur:
D. HULLEMAN,
Penningmeester.

Uit de Pers.

In het *Diaconaal Correspondentieblad* licht Prof. Biesterveld de uitdrukking „het bedienen der tafelen" toe. Sommigen meenen, dat dit niet op de bediening des Avondmaals, en daarom de Diakenen geroepen zijn voor het roddelen van brood en wijn te zorgen. Te recht wijst hij er op, dat dit in Hand. 2 niet bedoeld is:

Nu kan allereerst een juiste verklaring van Handelingen 6:2 hier licht verspreiden, maar dan moet ook bijzonder gelet op de onderscheidende taak van den ouderling en van den diaken.

Het „bedienen der tafelen" moet hier genomen worden als term voor heel het beheer van heiligen der gemeente te Jerusalem bezat, door de vrijwillige officiers die naar hoofdstuk 4:37 werden gebracht: want zooveel als er bezitters waren van land en huizen, die verkochten zij, en brachten den prijs der verkochte goederen, en leidden dien aan de voeten der Apostelen.

De Apostelen nu hadden het volle ambt gelijk het later in de bekende drie ambten van het Pastoraat, het Presbyteraat en het Diaconaat, zich zou splitsen. Zij waren de Dienaren des Woords, der Sacramenten en der Gebeden, zij waren de regereerden der gemeente en vertegenwoordigden haar. Maar ook waren zij het, die het gemeentelijk beest beheerden, en uitspelden naar dat elk van nood had. Nu ging dat uitspelen in meer dan éénen vorm. Wij lezen in Handelingen 6:1 van de klacht der Grieken tegen de Hebreërs, omdat hunne weduwen in de edagelijksche bediening verzuimd werden. Dat was dus een geregeld wederkerende dagelijkse verzorging met name van de weduwen. Dit kan natuurlijk niet alleen zien op de liefdesaaltijden, die voor of na de bediening van het Avondmaal werden gehouden, omdat daar geen personen konden worden overgeleiden.

Een andere vorm van „het bedienen" was het spijzen der armen aan de gewone liefdadigheden, en waarschijnlijk ook aan maaltijden bepaaldelijk voor hen ingericht, die arm waren en geen eigen tehuis of familie hadden. De naam „stafelen dienen" lag voor de hand, omdat de gaven in voedingsmiddelen en in geld op tafelen werden gelegd. Als er staat, dat het „aan de voeten" der Apostelen gelegd werd, dan is dat in beeldspraak gesproken. Het wil dan de voorstelling geven: de Apostelen zijn de leeraars der gemeente, die zitten in het midden der schare, die luistert naar hun woord (vergelijk Lucas 2:46).

Het „stafelen bedienen" was dus het verzorgen van de armen in den ruimsten zin van het woord, waartoe ook wel behoord zal hebben het verzorgen van de armen aan de liefdadigheden en bij andere spijzingen, maar dan om in den nood der behoeftige heiligen te voorzien, doch niet om te helpen bij het bedienen van het sacrament, dat de geestelijke voeding van alle geloovigen, rijk of arm, bedoelt.

Voorts blijkt ook zeer duidelijk uit de eischen die gesteld worden voor hen, die nu voortaan de tafelen zullen bedienen, dat dit werk iets anders is dan helpen bij de sacramentsbediening. Zij moeten niet alleen goede getuigenissen hebben, maar ook vol zijn van den Heiligen Geest, en vol van de wijsheid. Dat toont hoe zwaar hun arbeid zal zijn, hoe oordeelkundig zij zullen moeten te werk gaan, enz.

Gold het dan ook de hulpe bij de sacramentsbediening dan zouden de Apostelen zich door dat nieuwe ambt wel niet zoo zeer verlicht gevoeld hebben in hunnen arbeid, gelijk wij blijk uit het geveel te zijn geweest. Voorts bij de inschrijving van de Jerusalemsche gemeente eische dit bedienen der tafelen niet weinig tijd en toewijding. Voor de noodige taak dus van de verzorging der arme broeders en zusters, voor het bedienen der tafelen ten hunnen nutte, werd door de Jerusalemsche gemeente het zevental mannen verkozen, die na gebeden en handoplegging door de Apostelen tot hun dienstwerk ingingen en hunne opvolgers hebben in de broeders diakenen, ook van onzen tijd.

Veeleer zou uit de onderscheiden taak der ambten volgen, dat deze hulpe bij de Sacramentsbediening in de eerste plaats toekomt aan de ouderlingen:

Nu is de Bedienaar des Woords vanzelf ook de Bedienaar van het Sacrament, en wanneer het kon, zou hij zelf b.v. aan allen het brood en den beker moeten ronddeelen. Omdat hij nu niet alleen aan den disch kan verrichten, zijn er die hem helpen. Wie zijn nu daarvoor aangewezen? Toch zeker zij die zijne helpers zijn ook in de andere deelen van zijn ambt, als het regeren der kerk en het toezien dat de Heeren disch en dus zijn verbond niet worde ontheiligd. Zoo sterk mogelijk is dat de r. Bevestigingsformulier voor Ouderlingen en Diakenen gezegd: „... is dan deze soort van dienaar (n. de ouderlingen) den anderen die het Evangelie prediken tot hulp en bijstand, gelijk in het Oude Testament de gemeene Levieten in den dienst des Tabernakels den Priesters bijgevoegd waren, als medehelpers in hetgeen de Priesters alleen niet hadden kunnen doen".

Uit een en ander is dunkt mij duidelijk, dat de hulpdienst bij het Avondmaal eigenlijk door de ouderlingen behoort te geschieden, en het „bedienen der tafelen" van Handelingen 6 omschrijft heel het uilmennend werk van de verzorging der arme broeders en zusters door het Diaconaat.

Terwijl ten slotte aangemaand wordt om deze dingen niet op de spits te drijven:

Toch moet men ook hier de dingen niet op de spits drijven, alsof van zoodanige regeling het wel en wee der kerk zou afhangen, en het een ingrijpen in elkaanders ambtelijk werk moet gerekend, wanneer een andere gewoonte wordt gevolgd.

Reeds Voetius rekent het een adiahi rum (een betrekkelijk onverschillige zaak) te zijn indien de gewoonte wordt geolgd door diakenen te laten dienen bij de Avondmaalsviering, al wijst hij een beroep voor deze gewoonte op Hand. 6 ook af. Hij rekent het toe te laten, omdat toen in kerken waar geen eigen ouderlingen waren, zonder tegenspreken dit werk door de diakenen werd gedaan, of, als die er ook niet waren, zelfs door de deurgewachten. Voorts, zegt hij, is het toch bij ons gewoonte dat de leeder of een ander van de voren het brood snijdt enz. Dan kunnen in de kleinere kerken de diakenen als hulpouderlingen dienst doen in heel de regering der kerk, en daarom is het gebruik dat zij den hulpdienst bij de Avondmaalsviering verrichten, niet bepaald in strijd te achten met eenige kerkelijke ordinantie of met het goddelijk recht.

Afgaen echter van deze vraag moet dunkt mij vaststaan, dat uit Handelingen 6:2 allermint volgt dat de diakenen dit moeten doen, en het principieel genomen, zelfs de voorkeur verdient, dezen hulpdienst door de ouderlingen te doen verrichten.

Officiële Berichten.

Kort verslag der vergadering van de classis Zutphen, gehouden in Febr. te Zutphen.

Met 't zingen van Ps. 25: 1, 't lezen van t. Petri 5 en gebed opent Ds. Ubbers als voorzitter de vergadering.

Moderamen: Ds. Ubbers, voorzitter; Ds. Tenkink, assessor; Ds. Bosen, scriba.

Ds. Schouten van Aalten, voor 't eerst ter vergadering aanwezig, wordt door den voorzitter hartelijk verwelkomd, en betuigt hiervoor zijn dank.

Alle kerken der classis, behalve Homberg, hebben afgevaardigden gezonden. Op den lastbriet van Doetinchem komt een instructie voor. De deputaten van hulpbeh. kerken brengen bij monde van Ds. Lugtheid verslag uit van hun plaatselijk onderzoek:

Doetinchem heeft geen directe hulp van de classis noodig. Voor Doornburg wordt een steun van f. 150, voor Nede een subsidie van f. 50, voor Barchem een bijdrage van f. 75 voorgesteld. Aangenomen.

Vaaturebeurten: Barchem Lechem: 17 April Ds. Lindeboom; Doetinchem: 17 April Ds. v. d. Sluis, 1 Mei Ds. Ubbers, 15 Mei Ds. Schouten; Essen: 27 Maart Ds. Lugtheid, 17 April Ds. Kensing, 1 Mei Br. Ormel, 15 Mei Ds. Felderhof; Homberg: 15 Mei Ds. Tenkink.

Na bespreking der desbetreffende zaak wordt Doetinchem's voorstel met aanvulling aangenomen: dat de vacaturebeurten in de naaste kerken zullen vergezocht worden met 1 p.c. van het leeraarscontract plus 2 de klas reiskosten.

Paule.

De Ker' en van Winterswijk en Vorden ontvangen advies in de zaken door haar afgevaardigden ter tafel gebracht.

De ingekomen stukken worden behandeld:

Een bericht van de classis Zierikzee wordt voor kennisgeving aangenomen.

Doetinchem's diaconie heeft de rekening en verantwoording gezonden inzake een verpleegde te Veldwijk.

Bij monde van Ds. Lugtheid brengt de commissie in de vorige vergadering der classis benoemd, ter verkiezing van getuigen in een kerk der classis, rapport van haren arbeid uit.

Na bespreking de